

Când luna pare veștedă și grea

Lorena Craia

obloanele se-nchid la miezul nopții
când luna pare veștedă și grea
iar ea
se ține de o margine de stea
cu ochiul ațintit în buza porții

foșnește primăvara prin poteci
când luna pare veștedă și grea
dar ea
se-apasă de pe marginea de stea
cu fruntea și cu buzele ei reci

nici urșii nu-și mai caută bârlog
când luna pare veștedă și grea
spre ea
se-aruncă de pe-o margine de stea
același dumnezeu, mut și olog

1 februarie 2018, Constanța